

[Ebba Strange]

at denne anvisningsret også kommer til at omfatte private udlejningsejendomme.

I øvrigt er vi enige i, at både kommuner og Dansk Flygtningehjælp og andre skal kunne bruge deres fantasi til også at drage andre boliger ind til dette formål.

Det er vigtigt, at boligerne findes dér, hvor der er den bedste mulighed for integration gennem uddannelse og arbejde. Det er vigtigt at tage hensyn til flygtningegruppernes nationale sammensætning, og det er i øvrigt vigtigt at være opmærksom på, at over halvdel af flygtningene er enlige – hovedsagelig unge mænd.

En del af det socialdemokratiske forslag handler om flere penge til kommunerne. Det er ikke nøjere præciseret, hvordan det skal gøres. Det har vi selvfølgelig ikke noget imod, al den stund der er blevet foretaget så mange økonomiske straffeforanstaltninger over for kommunerne. Men vi støtter først og fremmest en udligningsordning, sådan at de rige kommuner i det mindste kommer til at betale, og vi ville også være parat til at pålægge dem ganske særlige afgifter, hvis de ikke opfyldte deres del af det boligtilbud, som jeg lige har nævnt.

Dernæst mener vi – og det er sagt til videre bearbejdelse – at staten bør gå direkte ind med støtte til flygtninge på nogle områder, og jeg skal nævne nogle af dem: ekstra hold på en række uddannelsesinstitutioner, støtte til idrætsorganisationer, der tager flygtningearbejdet op, meget målrettet tolkeuddannelse og tilbud om krisebehandling af torturofre og børn med psykiske og fysiske krigsskader. Men da socialministeren selv nævnte behandlingen af torturofre, vil jeg bare henlede opmærksomheden på, at der også blandt ofrene er børn, som har brug for særlig hjælp og støtte, og så er jeg spændt på at se, hvad socialministeren kan oplyse om dette spørgsmål.

Hvad angår de mere formelle dele af det socialdemokratiske forslag, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er i orden, hvis socialministeren mener, at det udvalg, der findes, kan løse disse opgaver. Vi mener, at Amtrådsforeningen burde være med i det arbejde – men det er den måske allerede; ellers vil vi opfordre til, at den kommer det – for amterne har overtaget ansvaret for voksenundervisningen, og amterne spiller en central rolle i dette arbejde.

Vi mener i SF, at man skal være varsom med at opbygge nye bureaukratiske systemer og hellere styrke dem, vi har. Vi mener principielt, ligesom vi gjorde i 1983, at flygtningearbejdet burde sortere under Indenrigsministeriet, dels fordi det i forvejen er gearret til samarbejdet med kommunerne, dels fordi vi ikke er indstillet på udelukkende at betragte flygtningene som mennesker, der giver sociale problemer. De har ofte mange ressourcer, som de gerne vil bruge og gerne vil stille til rådighed.

I september 1985 fremlagde regeringen et 18-punkts program om initiativ på flygtningeområdet. Jeg har gået det igennem i dag i anledning af denne debat, og jeg vil gerne spørge socialministeren, om det, hun har svaret i dag, bl.a. er en opfølgning af det program, og i øvrigt opfordre regeringen til at give Folketinget en generel melding om, hvordan det går med virkeliggørelsen af dette program, og hvis ikke vi kan få svaret til hele Folketinget, vil SF sørge for, at der bliver spurgt i de enkelte udvalg: kulturudvalget, socialudvalget, uddannelsesudvalget, og hvad der ellers har været omfattet af den redegørelse, regeringen gav for godt et år siden.

Aase Olesen (RV):

Socialdemokratiet har kaldt sit beslutningsforslag et forslag om en øget indsats for at give flygtninge bedre vilkår i Danmark. Ja, hvis vi kun havde de flygtninge og indvandrere, vi i dag har integreret i samfundet, kunne man selvfølgelig nok altid påpege behov for forbedringer. Stort set kan vi nogenlunde være det bekendt, som vi har bygget op indtil i dag, men jeg tror, det er vigtigt at slå fast under denne debat, at der vil ske noget meget voldsomt, hvis vi ikke foretager os noget utraditionelt. Der står foran os en proces, hvor mange tusinde – Socialdemokratiet siger 8.000 – flygtninge har behov for bolig. Hvor mange boliger det drejer sig om, kan vi gætte på, men langt de fleste af de asylsøgere, som har fået asyl i Danmark, er enlige, og derfor vil antallet af boliger nok ligge tæt ved 5.000. Kan det danske samfund pludselig klare en sådan indslusning i løbet af et år eller halvandet? Derfor kan man måske sige, at folketsbeslutningen i første omgang handler om, hvordan vi undgår, at der opstår